

Kristna
synskadades
förening

Syskonbandet

SYSKONBANDET

Nummer 4, augusti 2023 | Årgång 115

PILGRIMSVANDRING
En vecka på S:t Olavsleden

EN NY VARDAG BORTOM SYNEN

INBJUDAN TILL LJUDREDIGERINGSKURS

Från verksamhetsledaren

I sommar hade jag glädjen att delta i vår norska systerförenings arrangerade pilgrimsvandring. En vecka till fots genom ett vackert Norge, med besök på intressanta platser och med sällskap av trevliga medvandrare. Mer om denna vandring får du läsa här i tidningen, berättat av Sture, som var en annan svensk deltagare i gruppen. Vid vandringens slutmål, i Trondheims katedral Nidarosdomen, fick jag det hedersamma uppdraget att berätta kort om vår grupps vandring och vad den gett mig, vilket jag här delar också något av med er läsare.

För mig var det allra första gången jag gjorde en pilgrimsvandring som denna. Det jag tänkte mig, önskade och i någon mån hade som förväntan var att finna en sällsam ro när jag på detta sätt fick ta en paus från det vanliga. Jag tänkte också att Gud skulle höras bättre och upplevas närmare. Men Gud upplevdes inte på ett nytt, stort sätt. Inte som en storm, jordskalv eller eld, varken i bokstavlig mening eller i mitt inre. En dag var nyckelordet för dagen Lyhördhet och vi läste bibeltexten om att Gud kom i den stilla susningen snarare än i det dundrande märkvärdiga: (1 Kungaboken 19:11-13).

Kanske var det just detta jag behövde bli påmind om på denna pilgrimsvandring, att Gud finns med mitt i det vanliga snarare än i det märkvärdiga. Att Gud är med när vi går och går och går på i livets stretande och i mötet med medvandrare i livet.

Att Gud är med oss när vi njuter av det smörgåsbord han bjuder oss i naturen.

En dukad buffé som blir än mer uppenbar när man som på en sådan här vandring kliver mitt i den, för oss att njuta av med alla sinnen vi förunnats.

Att plocka och smaka vilda hallon, smultron och blåbär i skogen. Känna doften av det salta havet och söta blomster. Känna huden svalkas ren av bad i älv, sjö och fjord. Höra fåglars sång och att själv sjunga tillsammans med andra.

Nog för att vi är andliga varelser men vi är också praktiska, mycket kropp, skapade till fysisk ansträngning och njutning.

Min slutsats, eller påminnelse som jag vill bära med mig och kanske även du, är att Gud är närvarande i det vanliga. Det vanliga är det vi har mest av, det som är här och nu.

Något som varit det vanliga med denna tidning sedan flera år är att Isabelle Ulfsdotter varit redaktör och Joachim Kåhlman skött visuell layout. Detta nummer är deras sista med uppdragen, för denna gång.

Jag vill därför passa på att tacka för ett mycket gott och trevligt samarbete, för hur ni utvecklat vår medlemstidning, och önskar er lycka till med andra planer och äventyr! Glädjande nog finns ni kvar i vårt sammanhang, både som medlemmar och redan nu finns vissa planer på uppdrag.

I höst ges det chans att träffa Isabelle för er som väljer att delta i ljudredigeringskursen. Det ser vi fram emot!

Tina Strömberg

Hälsning från styrelsen

Här kommer en hälsning från Syskonbandets styrelse med aktuell information:

Medlemstidningens redaktör Isabelle (Bella) Ulfsson har under de senaste månaderna avslutat sin journalistutbildning och fått sin examen. Bella har arbetat troget med tidningen parallellt med studier i Göteborg och praktik vid SR Sjuhärad. Det är vi från Syskonbandets sida tacksamma och stolta över. Nu vill Bella gå vidare till andra uppgifter och lämnar därför uppdraget med vår tidning. Vi gläds med henne över hennes journalistexamen och önskar henne allt gott i nya framtida uppgifter.

Bella har flaggat en tid för att hon vill kliva av. Detta i kombination med att vår medarbetare Britt-Marie Bergström avled i höstas satte igång en rekryteringsprocess där styrelsen gav AU i uppdrag att verkställa en nyanställning av någon som kan arbeta med en del av dessa personers arbetsuppgifter i kombination med Tinans kompetens. Under försommaren genomförde jag tillsammans med Gun Eriksson och Tina Strömberg fyra anställningsintervjuer som resulterade i att vi nu kan välkomna Stina Sköld från Kolmården som ny medarbetare hos oss fr.o.m. 1 september. Stina kommer

att arbeta 40 % med grafisk design vad gäller hemsidan och medlemstidningen, utveckla våra kanaler i sociala medier, vara radiogruppen behjälplig med podden Klarsyn samt utföra en del kansliuppgifter, för att i mycket svepande drag beskriva hennes arbetsuppgifter. I samband med detta kommer Tina att gå upp till 85 % tjänstgöringsgrad för att kunna arbeta mera konkret med tidningens textinnehåll. Vi säger ett innerligt tack till Gun för den insats hon gjort på kansliet efter Britt-Maries död.

Vi vill också i den här texten lyfta fram det faktum att tre personer från Syskonbandet åkte iväg tillsammans med två ledsagare den 10 augusti till Etiopien för att delta i en jubileumskonferens, som vår systerorganisation BCA arrangerade, 17-20 augusti. De som åkt är vår verksamhetsledare Tina Strömberg, ordförande Michael Liliequist och styrelseledamot Tesfaye Deriba som varit med och grundat BCA för 30 år sedan. Var med och be för deras vistelse där, för människorna de kommer att få möta och för att de hjälpmedel i form av vita käppar och regletter som de tagit med sig kommer till välsignelse bland våra etiopiska syskon.

Anki Folke, vice ordförande

Innehåll:

Från verksamhetsledaren	s 2	En oförglömlig vecka	s 6
Hälsning från styrelsen	s 3	Poddtips	s 8
Inbjudan till ljudredigeringskurs	s 4	Utblick: Skolbesök och kaffefabrik	s 9
Anmälningdags - hösthelg i norr	s 5	Ny vardag bortom synen	s 10
Kära läsare!	s 5	Boktips	s 11

Inbjudan till LJUDREDIGERINGSKURS

Lyssnar du på poddar eller radio-program och skulle själv vilja prova att klippa samman program? Kom och lär dig ljudredigering hos Syskonbandet 3-4 november!

Syskonbandet bjuder in till kurs i ljudredigering. Vi kommer använda programmet GoldWave och inga förkunskaper behövs. Vi lär oss från grunden och har du grundkunskaper sedan tidigare så får du förfinad färdighet. Kursen riktar sig främst till dig som använder dig av hjälpmedlet JAWS. Det du behöver ha med dig är din dator med ny version av JAWS och kunskap i att navigera med ditt hjälpmedel. Förutom tekniskt kunnande i att klippa och klistra i ljudspår får du också med dig matnyttig kunskap i vad som är bra att tänka på vid inspelning för bästa möjliga ljud och slutresultat. Kanske kommer du vara med och göra Syskonbandets podd på proffsigt vis i framtiden!

Kursen görs i samarbete med Studieförbundet Bilda. Isabelle Ulfsdotter är kursledare, hon har under flera år varit redaktör för Syskonbandets medlemstidning och varit engagerad medlem i vår podd Klarsyn sedan start. Nu är hon nyutbildad journalist med erfarenhet av ljud-

produktion från bland annat P4 Sjuhärad.

För att alla ska kunna få individuell vägledning efter behov är maxantalet deltagare 8 och för att kursen ska bli av är minsta antalet 4.

Datum och tid: 3-4 november med start kl 17.00 på fredagen och avslut på lördagen kl 16.00.

Plats: Ekumeniska Centret vid Alviks torg i Stockholm. Övernattningsmöjlighet finns på hotell i närheten.

Pris: Kursavgift 400 kr. Boende i delat dubbelrum kostar 300 kr. I kursavgiften ingår mat och ledsagning under dagarna, samt redigeringsprogrammet GoldWave.

För medlem i Syskonbandet finns möjlighet att vid behov ansöka om Enskilt Bidrag och resesubvention.

Anmälan: senast 15 oktober till tina@syskonbandet.se eller 08-641 30 95. Observera att antalet platser är få och begränsat!

Välkommen med anmälan, med frågor och med visat intresse. Alla är välkomna, medlem som icke medlem, ung som gammal, bara nyfikenhet finns och önskan att prova och lära sig nytt!

Anmälningsdags – hösthelg i norr

Miss a inte att anmäla dig till hösthelgen 6-8 oktober på Strömbäcks folkhögskola utanför Umeå! Med lekfullhet och allvar, i samtal och kroppsövningar, delas erfarenheter och verktyg för ett aktivt, friskt liv med också döden som beröringsämne.

God gemenskap, andakt och sång blir det förstås! Diakon och föreningens vice ordförande Anki Folke ansvarar för helgen tillsammans med verksamhetsledare Tina Strömberg och andra kompetenta. Läs mer i förra numret av tidningen eller på hemsidan och anmäl dig senast 4 september.

Kära läsare!

I fem år har jag varit redaktör för Syskonbandets tidning och det har varit både roligt och väldigt lärorikt. Flera av er har jag fått träffa för spännande intervjuer. Jag är så tacksam för alla er som läser tidningen, jag hoppas den får vara till både glädje och eftertanke.

Text: Isabelle Ulfsson

Ett extra stort tack till er som skickat in texter av olika slag, det är så roligt att få ta del av.

Nu är jag klar med min journalistutbildning och längtar efter att få komma ut och arbeta i medievärlden. Journalistik är det roligaste jag vet, så det här ska nog bli bra.

En annan orsak till att jag nu väljer att avsluta uppdraget är min förändrade syn på framförallt Bibeln.

”Dekonstruktion” är ett ord jag lärt mig under det senaste året. Dekonstruktion i ett andligt sammanhang betyder att förändra eller lämna sin tro. Jag tror det är bra att utvecklas som människa, utmana gamla tankemönster och våga tänka nytt.

För mig har det blivit allt viktigare att hitta vem jag själv är, vad jag tror på och bottnar i. På den resan har jag landat i

att jag inte kan ställa mig bakom centrala delar av den frikyrkliga undervisningen, varken som journalist eller som människa. Det känns oerhört viktigt för mig att kunna vara opartisk i frågor som rör religion, annars blir det svårt för mig att bevaka de områdena journalistiskt.

Det jag uppskattar med Syskonbandet är att alla är välkomna, det är högt i tak och man är välkommen med tvivel och tro, som sökare eller som kristen. Det är åtminstone vad Syskonbandet alltid stått för hos mig och jag hoppas det ska fortsätta så.

Vi ses alldeles säkert på någon aktivitet framöver, Syskonbandet ligger mig varmt om hjärtat.

Ha det gott så länge och ta hand om er!

En oförglömlig vecka på pilgrimsvandring

En vecka, en grupp på 30 personer med ett härligt humör, upp mot 9 mils vandring i en underbar natur och som kulminerade i en stor kyrkofest i Trondheim med den världsberömda Nidarosdomen. Så skulle man kort kunna sammanfatta vårt pilgrimsäventyr utmed sista delen av S:t Olavsleden, från Stiklestad till Trondheim.

Text: Sture Lyreskog

Foto: Daniel Strömberg & Ingmari Lyreskog

Som vi tidigare skrivit om i denna tidning, hade KABB bjudit in svenskar att delta i deras pilgrimsarrangemang utmed S:t Olavsleden. Från Sverige deltog Tina och Daniel Strömberg samt undertecknad med hustru Ingmari.

S:t Olavsleden är en pilgrimsled till minne av Olav den Helige som anses ha grundlagt och kristnat Norge alldeles i början av 1000-talet. Efter att ha drivits i landsflykt, försökte han återkomma och landsteg i Selånger i Sundsvall. Han var dock inte populär i alla läger utan blev ihjälslagen av en mötande bondearmé vid Stiklestad den 29 juli 1030. En rad märkliga mirakler hände, både före hans död och efter. Han blev helgonförklarad och kistan blev flyttad till Trondheim. Detta högtidlighålls i Norge bland annat genom den s k Olavsfesten. Hela S:t Olavsleden är 58 mil lång, men vi vandrade de sista ca nio milen genom det fantastiskt vackra landskapet i Trøndelag.

Vi vandrade på asfaltvägar, grusvägar, stigar och traktorvägar samt genom beteshagar, ibland med kossor och får i hagarna. Djuren tycktes dock ha förlikat sig med pilgrimsvandrarerna och rånade bara lite förstrött när vi passerade. Gemensam textläsning och bön förekom under hela vandringen, tre gånger per dag. Allt under ansvarsfull och eminent ledning av prosten Kjartan Bergslid och vår vän och verksamhetsledare från KABB, Öjvind Woie. Vid bönetillfällena lästes även berättelser om Olav och hans äventyr av en väldigt uppskattad medvandrare vid namn Hildegunn Eggen. Hon är en prisbelönt och välkänd skådespelerska i Norge. Under en av dagarna hade vi biskop Herborg som medvandrare. Hon berättade att hon själv är engagerad pilgrim. Hon var lite senare under veckan även med oss och välsignade var och en vid festgudstjänsten i Nidarosdomen på fredagskvällen.

Vissa dagsetapper var kortare och andra längre. Den längsta etappen var enligt min mobiltelefon 27 kilometer och slutade på en ö i Trondhemsfjorden, med Tautra klosterruin och Mariasystrarnas kloster, där vi även bevistade en middagsbön. Vissa delar av vandringen skedde under påbjuden tystnad. Det var verkligen påfallande hur vi hela tiden möttes av glada vinkningar, tutande och uppmuntran.

Förutom den fantastiska gemenskapen inom gruppen, kunde vi njuta av ett öppet och böljande landskap med jordbruk och grönsaksodlingar, blånande berg på andra sidan fjorden, samtidigt som man kände en tydlig doft av hav och tång. Många kyrkor från tidig medeltid och minnesplatser besöktes under vägen. En dag av allvar och eftertanke var onsdagen, då vi på vår vandring besökte den så kallade Falstadsbogen. Byggnaderna var från början inrättade för vanartiga gossar men användes under kriget som interneringsläger och avrättningsplats av tyskarna. Många norrmän, men ännu fler ryska krigsfångar och serber, avrättades och grävdes ner i skogen. En engagerad guide berättade och lät oss känna oss fram på monument och annat som fanns i det särskilt inrättade Falstadscentret.

Vi var inkvarterade på tre olika ställen under veckan. Vi kördes med buss till och från dagsetapperna. Lyckligtvis behövde vi inte bära all packning mellan nattkvarteren utan bagaget kördes med vår buss. Vi bjöds även på fantastiskt god mat, ofta med lokalt producerade råvaror. Den första kvällen, då vi avsändes genom en fin ceremoni i Stiklestad kyrka, bjöds vi efteråt på vikingamiddag bestående av bland annat svinnacke. Den sista vandringsdagen var fredag, då vi efter en kort vandring gick ombord på DS Hansteen, en kombinerad ångbåt och segelbåt byggd 1863. De flesta av oss tog tillfället att gå ner i det 65 grader varma maskinrummet, där vi förevisades ångmaskineriet och fick känna på kolbitarna som man eldade med. I flödande sol, och under unison lovsång, "O store Gud", och "Så länge skutan kan gå", stävade båten in i Trondheims hamn, där Nidarosdomens pilgrimspräst, Einar Veggen tog emot på bryggan. Han ledde oss sedan den sista kilometern vandring in i Johanneskapellet inne i själva Nidarosdomen. Vi blev personligen välsignade med kors i pannan av pilgrimsprästen och fick, en efter en, personligen ta emot Olavsbrevet som bevis på att vi genomfört pilgrimsvandringen. Något senare på kvällen deltog vi i en kyrkvandring, där vi gick från kyrka till kyrka, sjungande genom Trondheims gator. Fler och fler både

pilgrimer och andra anslöt till processio-
nen. Främst i processionen bars ett kors.
Det var deltagare från vår grupp som fick
äran att bära korset. Kl 23.00 inleddes
Olavsfesten med en gudstjänst i
Nidarosdomen med massor av
människor.

Nidarosdomen är verkligen en gigantisk
katedral som kan få Uppsala Domkyrka
att kännas liten. Efter mäktig psalms-
ång och predikan, hade man valt ut tre
pilgrimer att berätta om sina personliga
intryck från pilgrimsvandringen. En av
dessa tre, som alltså fick vittna inför hela

Nidarosdomen, var ingen mindre än vår
verksamhetsledare i Syskonbandet. Tina
berättade tydligt och klart, utan att darra
på rösten om sina upplevelser.

Olavsfesten bjöd inte bara på gudstjäns-
ter. Trondheim vimlade av utställningar,
konserter, seminarier och annat.
Lördagskvällen ägnades åt en konsert
med kända artister från Norge. På sön-
dagen avslutades arrangemanget och
vi fick ta farväl av varandra med stark
mersmak. Tack KABB och alla ledare för
en upplevelse som vi sent ska glömma.

Poddtips

**I det här numret ska vi kika in bakom
kulisserna till två poddar: Bönepod-
den och Eskatologipodden. Båda
poddarna produceras av Löftadalens
Pastorat, Svenska Kyrkan.**

Text: Isabelle Ulfsdotter

Varje fredag släpps ett nytt avsnitt av
bönepodden, ett tillfälle för personlig an-
dakt, bön och reflektion inför helgen. Här
får du lyssna till en bibeltext innan du får
tid att själv formulera en bön eller
fundera i tystnad över några tanke-
väckande frågor. Förlagan till Böne-
podden är den brittiska podden "Pray
as you go". En av de ansvariga för
Bönepodden är Jacob Molén, präst i
Löftadalens pastorat. Han tycker att
utbudet av kristna poddar på svenska
är bra men saknade en podd som kunde
öppna för egna tankar och reflektioner.

– Det jag tycker är bra med den här
typen av podd är att den inte serverar
alla svar, man får själv reflektera över
ordet, oavsett om man är kristen eller
sökare, säger Jacob.

Musiken som spelas i podden är inspe-
lad av musiker i pastoratet och rösterna

vi hör är Jacob Molén och några av hans
kollegor i kyrkan.

Ett "vanligt" avsnitt är ungefär sju minuter
långt men Jacob berättar att de även
gjort ett antal förlängda avsnitt där han
samtalat med olika profiler om bön. Ett
avsnitt spelades in i Klaradals kloster
där några av nunnorna fick ge sin syn på
bön.

– Vi vrider och vänder på begreppet
"bön". Det är inspirerande att få ta del av
hur en annan människa tänker kring bön,
annars fastnar man så lätt i sina rutiner,
säger Jacob.

Den andra podden, som även den pro-
duceras av Löftadalens Pastorat, heter
Eskatologipodden. Här möter prästen
Bo Westergaard gäster med förankring i
ämnet eskatologi, läran om tidens slut.

– Svenska kyrkan pratar ju inte så
mycket om eskatologi, därför är det extra
roligt att Bo har gripit sig an detta ämne.
Han är själv mycket påläst och duktig,
säger Jacob.

Eskatologipodden bjuder på långa och
innehållsrika avsnitt och kommer ut
ungefär varannan månad.

Vi fortsätter läsa ur Tanzania-resenärernas dagbok. Idag får vi följa med till en grundskola. Vi får oss även en glimt från en kaffefabrik.

Text: Marlene Olsson Nylén Foto: Birger Hanson

RESEDAGBOK

Onsdag 2 november - Grundskola och Kaffefabrik

Dagen började med frukost i gästhuset på Ngaramtoni. Sedan åkte vi till Haradali School som sägs vara en av de bästa skolorna i landet. Den är grundad av Simon Severua, en vän från tiden jag bodde med min familj i Tanzania. Först besökte vi "The babies", som var barn mellan 3 - 5 år. Barnen hade en uppvisning med sång och namn på former, mat och siffror. De var jätteduktiga!

Vi visades runt på skolan. Vi fick bland annat se matsalen och en sovsal. När vi var i sovsalen fick vi höra en sann berättelse om två systrar. Deras pappa hade hamnat i fängelse efter att ha slagit ihjäl deras mamma framför dem. När de hade gått färdigt skolan sa den ena systemen till Severua: "Jag förlåter min pappa. Jag

vet att det var alkoholen som gjorde att han dödade min mamma". Där har ni bevis på hur viktig skolpersonal är och framför allt hur mäktig Gud är. Många i sällskapet blev berörda.

Innan vi lämnade skolan hade eleverna sång- och dansuppvisning. De var så duktiga! Sedan fick "syskonbanditerna" också sjunga. Vi är duktiga men jag tycker att eleverna var duktigare.

Efter besöket på Haradali School åkte vi till Tanzanite Coffe, en kaffeplantage. Vi

fick se bönorna på en buske, omogna, mogna och övermogna. Några av oss vågade smaka på de mogna, de var söta och lite slajmiga. Sen fick vi se en stor maskin. Jag tror att maskinen rensade, skalade och rostade bönorna efter att de torkats. I nästa rum fick vi se de malda bönorna och smaka på mörkrostade och mellanrostade bönor. Vi fick även möjlighet att handla. Man kunde köpa hela, mörkrostade bönor och malda mellanrostade.

Vi åt försenad lunch på Mama Christinas restaurang "Christina House". Där bjöds vi på tanzaniansk buffé. Alla var nöjda med maten och sällskapet. Severua och annan personal från skolan var med oss och åt.

Det var en kort summering och mina personliga reflektioner av onsdagen den 2 november 2022. Asante (tack). Totonana baadaye (vi ses)! Mungu akubari-ki (Gud välsigne er)!

En ny vardag bortom synen

Hillevi Bergvall är ny medlem i Syskonbandet. För drygt ett år sedan förlorade hon synen på grund av en olycka. Nu är hon mitt i omställningen till en vardag med nya förutsättningar.

Text: Isabelle Ulfsson

Det är augusti och Hillevi Bergvall har precis upplevt sin andra sommar som synskadad. Hillevi är pensionerad präst, nu föreläser hon och arbetar med samtalsstöd och andlig vägledning. Hon bor med sin man i Uppsala där hon också tjänstgjort under många år. Bara ett år efter pensionen förändrades livet drastiskt, Hillevi råkade ut för en olycka och blev nästan helt blind.

– Det har varit en väldigt stor omställning för mig, säger hon och berättar att hon körde bil så sent som en vecka före olyckan.

Genom sitt arbete i Svenska kyrkan har Hillevi fått möta många olika människor, hon har fått höra livsberättelser av skilda slag och hon har fått gå med en bit på vägen i både glädje och sorg. För några år sedan lärde hon känna en syskonbandare i sin roll som präst.

– Då var jag seende och han blind. Nu har förutsättningarna förändrats, det är faktiskt lite roligt, säger Hillevi.

Musiken har alltid varit en viktig del av Hillevis liv, både i jobbet och på fritiden.

Hon spelar piano och gitarr men har spelat både cello och klarinett tidigare. Att inte längre kunna spela efter noter var en ovan situation för Hillevi, när vi hörs av för intervju har hon precis skänkt fyra kassar med noter till Kulturskolan.

– Det var hyggligt att de ville ta emot, nu kan noterna få komma till nytta för någon annan, säger Hillevi.

Den stora utmaningen är att lära sig hantera livet på ett nytt sätt. Hillevi beskriver sig själv som en "läsare", att inte längre kunna läsa med ögonen har varit en sorg för henne. Det har tagit tid att hitta en fungerande form för bibelläsning, Hillevi har provat flera olika varianter men landat i att Bibeln som talbok via Legimus är det som passar bäst just nu. När vi pratas vid är Hillevi mitt i förberedelserna för att hålla sin första predikan sedan hon förlorade synen.

I början hade Hillevi svårt att tro att hon skulle kunna fortsätta göra sådant hon brukat göra före olyckan. I januari i år blev hon återigen erbjuden att föreläsa om andlig fördjupning på Svenska kyrkans grundkurs i Rättvik, men den spontana reaktionen var att tacka nej.

– Jag kunde inte föreställa mig hur det

skulle gå till att hålla föredraget nu när jag inte ser.

Men Västerås stift som anordnar kursen uppmuntrade Hillevi att åka upp och Syncentralen stöttade med praktiska tips.

– Det var roligt, de vill att jag kommer nästa år också, säger Hillevi.

Även om det har tagit tid att sörja är Hillevi hoppfull inför framtiden. Hon är glad för den hjälp hon fått från Syncentralen och hon lär sig sakta men säkert att bemästra vardagen med hjälp av andra sinnen än synen.

– Jag har upptäckt att jag har en god taktill förmåga och även en bra känsla för rummet, säger hon. Något annat som är positivt är det stöd Hillevi fått från vänner och familj. Även främmande människor är hjälpsamma när hon är ute och tränar på att gå med vit käpp.

– Jag har insett att de flesta människor är ganska snälla, det är fint, säger hon.

Hillevi är mamma till fyra döttrar som alla är vuxna och har egna barn. Tidigare i år föddes det åttonde barnbarnet i familjen.

– Jag kan se konturerna av hennes lilla leende, säger mormor Hillevi varmt.

Boktips

Sture Lyreskog tipsar

Jag har slagit upp mitt tält i hoppets land av: Tomas Sjödin

Två flugor i en smäll, så skulle man kunna säga om boken "Jag har slagit upp mitt tält i hoppets land". Författare till boken är den välkände pastorn, radio-prataren och skribenten Tomas Sjödin. Boken är den senaste av drygt tio böcker han skrivit, varav de flesta finns som talbok eller ljudbok. Denna bok har blivit inläst under sommaren och är upp-

lagd som 365 reflektioner dag för dag över olika citat från boken The message. När den erfarne pastorn Tomas Sjödin första gången läste The Message blev han som han uttrycker det, närmastnockad. "Det var som att jag läste Bibeln för första gången" skriver Sjödin i inledningen till boken. Han mötte ett nytt språk och en ny lust och nyfikenhet inför nästa avsnitt. Sjödin konstaterar vidare att alla 66 böcker i Bibeln är som ett hoppets land, där en bibelbok är en plats att slå upp sitt tält på ett tag innan det blir tid

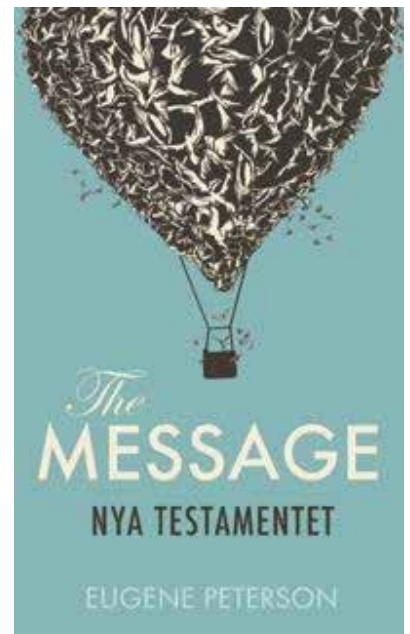
att dra upp tältpinnarna och vandra vidare till en ny bibelbok och en ny utsikt.

The Message är ingen bibelöversättning i egentlig mening utan är en omskrivning, (parafra) som beskriver innehållet i Bibeln med ett modernt språk och med mera moderna bilder så att budskapet ska bli lättare att förstå. The message är författad av teologen och pastorn Eugene Peterson. Dessvärre är det ännu så länge bara The Message för Nya Testamentet som finns inläst. Den nytestamentliga delen omfattar dock över 700 sidor så jag rekommenderar alla att ändå börja med den.

Tomas Sjödin är noga med att framhålla att The Message inte ska läsas istället för bibeln utan mera som bredvidläsning. Självt har jag ofta, när jag läser The Message, upplevt en nyfikenhet och inspiration att läsa Bibeln. Frågan inställer sig väldigt snabbt när man läser i The

Message, "hur står det egentligen i Bibeln?" Här följer ett litet smakprov från The Message: "Ge mig en omgång i tvätteriet så att jag blir ren. Skrubba mig ordentligt så att mitt liv blir vitt som snö. Låt mig få stampa takten till Din sång. Låt dom ben som var brutna få dansa av glädje." (Psaltaren 51:7-8). Dessa verser från The Message finns kommenterade i Sjödins bok under dag 6.

Sture Lyreskog

SYSKONBANDET

- medlemstidning för Kristna synskadades förening Syskonbandet.

Tidningen ges ut på punktskrift, svartskrift, CD och på e-post. Tidningen finns också på vår hemsida, www.syskonbandet.se/medlemstidning.

Adress: Syskonbandet, Box 14038, 167 14 Bromma

Besök: Ekumeniska Centret, Gustavslundsvägen 18 plan 2, Bromma

Telefon kansli: 08-641 30 45, 08-641 30 95 E-post: kansliet@syskonbandet.se eller redaktion@syskonbandet.se.

Ansvarig utgivare: Michael Liliequist

Redaktör: Isabelle Ulfsson

Grafisk formgivning: Joachim Kåhlman

Plusgiro: 3 64 49-7 Swish: 123 148 8220